

## Arrest

nr. 219 428 van 3 april 2019  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS  
Graanmarkt 17  
9300 AALST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 21 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat DE LANGE *loco* advocaat P. ROELS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen in november 2018 en heeft zich vluchteling verklaard op 1 februari 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 15 februari 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 6 maart 2019.

1.3. Op 15 maart 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **A. Feitenrelaas**

*U beschikt over de Soedanese nationaliteit en werd geboren in Abu Rendi op 9 april 1997. U verhuisde in 2007 samen met uw moeder en uw broer en zussen naar Khartoem waar u bij een oom ging wonen. In Khartoem begon u in 2012 te werken voor een kennis van uw moeder die mensen vervoerde in een minibus. Toen u aan het werken was op 30 september 2013 en u samen met 3 anderen aan het wachten was op passagiers aan de stopplaats in Hay Yousef, kwam er een wagen af zonder nummerplaten met 3 personen in. Deze 3 personen in burgerkledij waren gewapend en jullie moesten geblinddoekt mee in de wagen die u naar de Kober gevangenis bracht in Khartoem. U werd er ondervraagd, geslagen en ervan beschuldigd dat u het regime ten val wilde brengen. Op de vijfde dag van uw opsluiting werd u samen gezet met de 3 andere personen waarmee u werd opgepakt en werden jullie alle vier gezamenlijk ondervraagd. Na 10 dagen werd u dan vrijgelaten op voorwaarde dat u zich daarna elke week kwam aanmelden. U besloot te vertrekken uit Khartoem en op 15 oktober vertrok u in een vrachtwagen en ging u naar Abu Rendi naar een oom van u. Na ongeveer 40 dagen vertrok u naar Libië waar u aankwam op 1 januari 2014. U vertrok dan op 10 december 2017 naar Italië waar u twee dagen later aankwam. U reisde daarna op 5 januari 2018 naar Frankrijk waar u enkele maanden verbleef en daarna naar België waar u internationale bescherming verzocht op 1 februari 2019.*

#### **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.*

*Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw terughouding of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U verklaarde immers zelf dat u eerst weigerde asiel aan te vragen in België, zelfs nadat u in een gesloten centrum werd geplaatst (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.3). U vroeg pas internationale bescherming nadat de DVZ de nodige stappen begon te zetten om u te repatriëren (zie bijlage 39 bis dd. 4/2/2019).*

***Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.***

*U verklaarde te behoren tot de etnie Bargo, een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer.*

*Wat betreft personen die tot een niet Arabische etnie behoren die afkomstig is uit Darfoer dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus “Soedan: Darfoeri in Khartoem dd. 10 april 2018) blijkt dat, hoewel Darfoeri nauwelletender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten, de meeste bronnen ervan overtuigd zijn dat de etnische origine alleen van iemand geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastig gevallen te worden. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie concludeert in haar rapport in 2016 dat ze geen specifieke informatie heeft ontvangen die aantoont dat Darfoeri enkel en alleen om hun etnische afkomst worden vervolgd.*

*Uit deze informatie blijkt ook dat het mogelijk is dat Darfoeri studenten extra in het oog gehouden worden omdat ze ervan verdacht worden sympathie te hebben voor rebellenbewegingen. Verder benadrukken de meeste bronnen dat politieke activiteiten de belangrijkste reden zijn voor vervolging en niet de etnische afkomst.*

*Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit te behoren tot een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U, die sinds 2007 in Khartoem woonde, moet uw vrees voor vervolging of uw risico op ernstige schade dus in concreto aantonen.*

*Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat, dit om onderstaande redenen.*

*U verklaarde dat u opgepakt werd op 30 september 2013 toen u aan het wachten was op passagiers voor de minibus waarmee u werkte (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13). U verklaarde dat u en de drie anderen die samen met u opgepakt werden, een blinddoek om kregen en naar de Kober gevangenis gebracht werden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).*

*Aangezien u verklaarde dat u geblinddoekt naar deze gevangenis werd gebracht, werd er u gevraagd hoe u weet dat u in de Kober gevangenis zat. U ontweek de u gestelde vraag en zei dat de auto in een tunnel reed, dat het donker was en dat de auto onder de grond door een poort reed. Toen dezelfde vraag u dan opnieuw gesteld werd, zei u dat u 40 minuten in de wagen zat toen men u vrijliet (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13). Toen er u dan gezegd werd door de Protection Officer dat het nog steeds niet duidelijk was hoe u nu wist dat u in de Kober gevangenis zat, zei u enkel dat de Kober gevangenis een bekende plaats is en dat mensen die ter dood veroordeeld worden naar daar gebracht worden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14).*

**U zei dat u in de Kober gevangenis ondervraagd werd, 24 uur na uw aankomst daar. De eerste vragen die men u stelde waren waar u vandaan komt, uw naam en adres en van welke stam u bent.** Op de vijfde dag van uw opsluiting werd u samen met de 3 andere personen waarmee u opgepakt werd in dezelfde kamer gezet en ondervraagd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).

*Gevraagd wat er dan gebeurde op dag 5 van uw opsluiting, zei u dat jullie toen allemaal in 1 kamer verzameld werden en dat u dan de anderen terugzag. U zei dat het een confrontatie was tussen jullie waarbij jullie geconfronteerd werden met elkaars verklaringen en dat ze zeiden dat u van Darfoer bent en dat Darfoer van de oppositie is. U zei verder dat men u zei dat u van Darfoer bent en u vroeg of u de namen **Khalil Ibrahim en Ahmed Mussa** kende waarop u zei dat u het niet wist. Gevraagd wat ze u nog vroegen tijdens deze ondervraging, zei u dat ze u vroegen of u **Yasir Arman** kende en of u banden met hem hebt waarop u zei dat u hem niet kende (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15).*

*Gevraagd of u de naam kent van de beweging van Khalil Ibrahim, zei u dat u de naam niet kende maar u wist wel dat hij vermoord werd. Ook toen er u gevraagd werd hoe de beweging van Yasir Arman heet, zei u dat u het niet weet maar u bevestigde dat men u in de gevangenis zou gevraagd hebben of u Yasir Arman kende waarop u nee zei. Ze zouden u ook gevraagd hebben of u **Abdul Wahid** kende waarop u hen ook gezegd zou hebben dat u hem niet kende. Gevraagd wat de volledige naam is van Abdul Wahid, ontweek u eerst de u gestelde vraag en zei u dat hij in Frankrijk zou zijn om daarna te zeggen dat u zijn volledige naam niet kent (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16).*

*Er werd u dan gevraagd wat ze u precies vroegen en of ze u dan enkel vroegen of u Abdul Wahid kende waarop u zei dat ze u vroegen of u tot "de organisatie van Darfoer" behoort waarop u zei dat u niet tot een dergelijke organisatie behoort (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16-17).*

*Gevraagd wat ze u dan precies over Abdul Wahid vroegen, ontweek u de u gestelde vraag en zei u dat ze u eerst vroegen tot welke stam u behoorde. Toen de vraag u opnieuw gesteld werd, zei u dat ze vroegen of u tot (de beweging van) Abdul Wahid behoorde en dat ze u daarna vroegen tot welke stam u behoorde waarop u zei dat u tot de Bargo stam behoort. Er werd u toen gevraagd of ze u die vragen stelden op de vijfde dag van uw vasthouding waarop u dit bevestigde en zei dat iedereen dan aanwezig was. Gevraagd welke vragen ze u dan stelden voorafgaand aan de ondervraging op dag 5, zei u dat u daarvoor gemarteld werd en dat de ondervraging op de vijfde dag plaatsvond. Toen er u dan gevraagd*

werd of u dan voor de eerste keer ondervraagd werd op de vijfde dag, zei u dat u **ondervraagd werd op dag twaalf**. U zei daarna dat u opgepakt werd op 30 september, op dag 2 en 3 gevraagd werd naar uw naam, stam en adres en dat u op de vijfde dag samengebracht werd met de drie anderen die samen met u opgepakt werd. Toen er u dan gevraagd werd of u 10 dagen vastzat (aangezien u dit al tweemaal eerder verklaard had tijdens uw persoonlijk onderhoud, zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13&15), bevestigde u dit. Gevraagd wat u dan bedoelde met dag twaalf, zei u dat u zich vergist had en ontkende u dat u over dag twaalf gesproken had (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Yasir Arman een Soedanese politicus is die in 1987 lid werd van het SPLM, de rebellenbeweging die opkwam voor de onafhankelijkheid van het huidige Zuid Soedan. Na de onafhankelijkheid van Zuid Soedan in 2011, werd Yasir Arman de secretaris-generaal van de Noordelijke tak van het SPLM, de SPLM-N.

De SPLM-N is op dit moment actief in de provincies Blauwe Nijl en Zuid Kordofan waar het een gewapende strijd levert tegen de Soedanese autoriteiten. Yasir Arman, die tot de Arabische stam Ja'alín behoort, heeft dus geen enkele link met Darfoer of het conflict daar. **Dat men u, omwille van uw Darfoerese afkomst, zou opgepakt hebben en gevraagd hebben naar uw banden met Yasir Arman is dan ook volledig ongeloofwaardig.**

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Ahmed Mussa, een andere naam die men u gegeven zou hebben, een voormalige Soedanese rebellenleider is van het Beja congress in Oost-Soedan maar in september 2013 al assistent was van de Soedanese president. **Dat men u dan tijdens een ondervraging in oktober 2013 zou gevraagd hebben of u zijn naam kende is compleet ongeloofwaardig.**

Zoals hierboven reeds aangegeven verklaarde u ook dat men u, tijdens uw ondervraging, gevraagd zou hebben of u naam Khalil Ibrahim kende (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Khalil Ibrahim de leider was de Darfoerese rebellenbeweging JEM en overleed op 23 december 2011. **Dat men u dan tijdens een ondervraging in oktober 2013 zou gevraagd hebben of u zijn naam kende is eveneens ongeloofwaardig.**

U verklaarde eveneens dat men u tijdens uw ondervraging zou gevraagd hebben of u de naam Abdul Wahid kent en of u tot de beweging van Abdul Wahid zou behoren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16&17). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Abdul Wahid Al Nur (of Abdul Wahid Mohamed Al Nur) een Soedanese rebellenleider is die actief is binnen de SLM (niet te verwarren met de beweging SPLM), een Darfoerese rebellenbeweging. In 2006 splitste het SLM zich op in twee facties en de factie waar Abdul Wahid Al Nur de leider van is, staat nu gekend als het SLM-Al Nur. Dat men u dan enkel zou gevraagd hebben of u Abdul Wahid kende en of u tot zijn beweging behoorde en u niet eens de volledige naam van Abdul Wahid Al Nur, noch de naam van zijn beweging kende of gehoord zou hebben is ook ongeloofwaardig. Dat u tot op heden deze informatie ook blijkbaar niet opzoekt, hoewel u hiermee gelinkt zou worden in Soedan en hierdoor uw land diende te verlaten, tast de ernst van uw vrees fundamenteel aan.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS verklaarde u dat de andere drie personen waarmee u opgepakt werd, 26-27 jaar waren en dat u ze niet meer terugzag nadat u ze zag op de vijfde dag van uw opsluiting. Gevraagd of deze drie personen ook van Darfoer waren, **zei u dat het geen Darfuri waren maar Nuba** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat "Nuba" een collectieve naam is voor verschillende etnies die in de Nuba bergen wonen in de provincie Zuid Kordofan.

Toen er u gevraagd werd of deze 3 personen, tijdens de gemeenschappelijk ondervraging, ook vragen kregen over Darfoer, zei u dat zij ook gevraagd werden van waar ze afkomstig waren en dat ze zeiden dat ze afkomstig zijn uit de Nuba bergen (Jebel Al Nuba). Gevraagd van welke Nuba stam deze

personen waren, zei u dat er 1 Gulfan was, 1 Niemang en 1 **Gimr** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.17).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de Gimr, net zoals de Bargo, een niet-Arabische (of Afrikaanse) etnie is uit Darfoer.

Toen er u dan gevraagd werd of de persoon die Gimr was ook een Darfoeri was dan, bevestigde u dit en zei u dat hij in Khartoem woonde maar uit Darfoer afkomstig was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.18).

**Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen over de personen die, volgens uw verklaringen, samen met u werden opgepakt.**

Omwille van bovenstaande tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u opgepakt werd door de Soedanese autoriteiten en 10 dagen in de Kober gevangenis werd opgesloten.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus "Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018) blijkt dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade

Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfoer risico lopen op vervolging.

Uit deze informatie blijkt wel dat afkomstig uit Darfoer zijn de mogelijke interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten verhoogt en dat studenten, in het bijzonder Darfoeri, als een ernstige bedreiging worden beschouwd. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland.

Verder blijkt uit deze informatie dat Soedanezen uit conflictgebieden zoals de regio Darfoer een ernstig risico op mensenrechtenscheidingen lopen in geval van terugkeer naar Soedan.

In dat opzicht moet er opgemerkt worden dat u niet afkomstig bent uit een conflictgebied in Soedan, aangezien u verklaarde sinds 2007 in Khartoem te wonen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.4).

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

**Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u dus niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.**

U legde ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming geen documenten neer.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging van de verwijdering van de vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 24 van de procedurerichtlijn (2013/32/EU), artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (2011/95/EU), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, geeft verzoeker vooreerst een uitgebreide theoretische uiteenzetting omtrent de in het middel aangehaalde bepalingen, waarna hij een poging onderneemt om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Verzoeker meent dat hij wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas heeft uiteengezet. Zo gaf hij op een doorleefde wijze duidelijk te kennen dat hij een ernstige vrees had dat hij aangehouden werd en dat hij aldus aanzien werd als een mogelijks gevaar voor het regime. Verzoeker voert aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich onterecht vastpint op het feit dat hij zou geweten hebben dat hij in de Kober gevangenis zou gezeten hebben ondanks het feit dat hij geblinddoekt werd. Het Commissariaat-generaal 'vergeet' echter gemakshalve dat hij daar 10 dagen opgesloten werd en dat hij via anderen te weten is gekomen dat hij in de beruchte Kober gevangenis verbleef. Dat hij bepaalde namen, figuren binnen de Soedanese rebellenbeweging niet zou kennen, is volgens verzoeker ook meer dan begrijpelijk aangezien hij tot dat moment geenszins politiek actief was. De bewering dat hij zou voorgehouden hebben dat hij met 3 nuba zou ondervraagd geweest zijn, is werkelijk spijkers op laag water zoeken, aldus verzoeker, die aanvoert dat hij dit inderdaad aanvankelijk had gezegd, doch hij zichzelf heeft verbeterd door te stellen dat de GIMR (ofwel KIMR) wel degelijk een Darfoeri was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18).

Verzoeker vervolgt zijn betoog, stellende dat hij bij een terugkeer naar Soedan een reëel risico loopt onderworpen te zullen worden aan foltering, onmenselijke of vernederende behandeling, louter omdat hij een Darfoeri is. Hij stelt dat Darfoeri een kwetsbare groep vormen dewelke worden onderworpen aan een systematische praktijk van geweld en verregaande discriminatie bij terugkeer. Verzoeker benadrukt dat Darfoeri een etnische kwalificatie is en geen geografische kwalificatie, zoals ook wordt gesteld in de COI Focus "*Soedan. Risico bij terugkeer*". Hij wijst erop dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat hij in zijn periode in Khartoum dagdagelijks gediscrimineerd werd. Ter staving van de discriminatie en het geweld tegen niet-Arabische etnische groepen, citeert verzoeker uitgebreid uit het document "*Soedan, Veiligheidssituatie in de Two Areas / Situatie in Khartoum van personen afkomstig uit de Two Areas*" van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 januari 2019 en uit het rapport "*Country Policy and Information Note Sudan: Non-Arab Darfuri*" van UK Home Office van september 2018. Verzoeker leidt uit deze informatie af dat een terugkeer naar zijn land van herkomst ertoe zal leiden dat hij vervolgd zal worden omwille van zijn Darfoerese afkomst, dit is immers een systematische praktijk.

Verzoeker stelt vervolgens dat hij deel uitmaakt van een kwetsbare groep die wordt onderworpen aan een systematische praktijk van schendingen van artikel 3 EVRM bij een eventuele terugkeer naar Soedan. Hij is immers een bijzonder kwetsbare persoon en riskeert bij een terugkeer naar Soedan derhalve aangehouden te worden, gefolterd te worden, en in detentie geplaatst te worden mits hij illegaal het land verlaten heeft (zonder visum), een afgewezen asielzoeker is en werd geïdentificeerd door de Soedanese delegatie. Hij citeert nogmaals uit hoger aangehaald rapport van UK Home Office, waarin melding wordt gemaakt van mensenrechtenschendingen van Darfoeri bij hun terugkeer naar Soedan, en verwijst tevens naar het verslag "*Post deportation*" van Waging Peace van januari 2017. Hij hekelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing haar eigen COI rapport van 2019 niet opneemt, minstens citeert zij hieruit selectief. Verzoeker voert aan dat verschillende landenrapporten eenduidig zijn omtrent de detentieomstandigheden in Soedan: het betreft een onmenselijke en vernederende behandeling. Uit landenrapporten blijkt dat de Soedanese veiligheidsdiensten de vluchtelingen in het buitenland in het oog houden zeker wanneer ze een asielaanvraag hebben ingediend, hetgeen als een politieke daad wordt beschouwd. Verzoeker is er dan ook van overtuigd dat ze hem bij terugkeer zullen identificeren en folteren.

Verzoeker besluit uit het voorgaande dat hij bij gedwongen terugkeer naar Soedan een reëel risico loopt op detentie, foltering en zware mishandelingen. Dit kan aanleiding geven tot een schending van

artikel 3 EVRM, onder meer gelet op het gegeven dat de omstandigheden in de gevangenissen in Soedan van uitermate slechte kwaliteit zijn. Om deze redenen zal een terugkeer naar Soedan derhalve een reëel risico op schending van artikel 3 EVRM met zich meebrengen. Minstens toont hij aan dat hij een reëel risico loopt op een behandeling zoals wordt voorgeschreven in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet, andermaal gelet op de systematische praktijk van onmenselijke en vernederende behandeling van Darfoeri in Soedan, aldus nog verzoeker.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoeker *in casu* de schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet dienstig kan aanvoeren aangezien zijn verzoek om internationale bescherming een eerste verzoek en geen volgend verzoek betreft. De bestreden beslissing betreft dan ook geen beslissing waarbij verzoekers verzoek al dan niet ontvankelijk wordt verklaard doch is een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit onderdeel van het middel mist dan ook juridische grondslag.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat, hoewel Darfoeri nauwlettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten, de meeste bronnen ervan overtuigd zijn dat de etnische origine alleen van iemand geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastig gevallen te worden, dat het mogelijk is dat Darfoeri studenten extra in het oog gehouden worden omdat ze ervan verdacht worden sympathie te hebben voor rebellenbewegingen doch de meeste bronnen benadrukken dat politieke activiteit de belangrijkste reden zijn voor vervolging en niet de etnische afkomst zodat bijgevolg niet kan gesteld worden dat het loutere feit te behoren tot een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2) van de vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, (ii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen dat hij opgepakt werd door de Soedanese autoriteiten en 10 dagen in de Kober gevangenis werd opgesloten, zoals uitvoerig wordt uiteengezet en (iii) uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade, dat verschillende bronnen bevestigen dat niet gesteld kan worden dat personen van een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfoer risico lopen op vervolging, dat afkomstig zijn uit Darfoer wel de mogelijke interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten verhoogt en studenten, in het bijzonder Darfoeri, als een mogelijke bedreiging worden beschouwd, dat ook Soedanese opposanten risico lopen op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland en dat Soedanezen uit conflictgebieden zoals de regio Darfoer een ernstig risico lopen op mensenrechtenschendingen in geval van terugkeer naar Soedan doch verzoeker niet afkomstig is uit een conflictgebied in Soedan aangezien hij verklaarde sinds 2007 in Khartoum te wonen.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 15 maart 2019 (CG nr. 1910538), op motieven moet steunen

waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.1. Gelet op het geheel van de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst op



goede gronden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering opgepakt te zijn geweest door de Soedanese autoriteiten en 10 dagen in de Kober gevangenis te zijn opgesloten.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan de commissaris-generaal terecht besluit tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter geheel in gebreke blijft.

Immers, waar verzoeker aanvoert dat hij via anderen te weten is gekomen dat hij in de beruchte Kober gevangenis verbleef, kan de Raad na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud slechts vaststellen dat verzoeker zich te dezen bedient van loutere *post-factum* verklaringen die niet de minste steun vinden in zijn verklaringen zoals hij deze in de loop van de administratieve procedure heeft afgelegd en die aldus duidelijk na reflectie tot stand zijn gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, doch waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan de pertinente overwegingen waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht opmerkt: *"(...) U verklaarde dat u opgepakt werd op 30 september 2013 toen u aan het wachten was op passagiers voor de minibus waarmee u werkte (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13). U verklaarde dat u en de drie anderen die samen met u opgepakt werden, een blinddoek om kregen en naar de Kober gevangenis gebracht werden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).*

*Aangezien u verklaarde dat u geblinddoekt naar deze gevangenis werd gebracht, werd er u gevraagd hoe u weet dat u in de Kober gevangenis zat. U ontweek de u gestelde vraag en zei dat de auto in een tunnel reed, dat het donker was en dat de auto onder de grond door een poort reed. Toen dezelfde vraag u dan opnieuw gesteld werd, zei u dat u 40 minuten in de wagen zat toen men u vrijliet (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13). Toen er u dan gezegd werd door de Protection Officer dat het nog steeds niet duidelijk was hoe u nu wist dat u in de Kober gevangenis zat, zei u enkel dat de Kober gevangenis een bekende plaats is en dat mensen die ter dood veroordeeld worden naar daar gebracht worden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14)." Aan verzoeker werd tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals gevraagd hoe hij wist dat hij in de Kober gevangenis zat. Het is de Raad dan ook volstrekt onduidelijk waarom hij op dat ogenblik niet het in het verzoekschrift verschaftte antwoord kon geven. In de plaats daarvan gaf verzoeker ontwijkende en nietszeggende antwoorden die zijn geloofwaardigheid allerm minst ten goede komen. Met de uitleg in het verzoekschrift slaagt verzoeker er geenszins in zijn geloofwaardigheid te herstellen.*

In zoverre verzoeker voorts opmerkt dat het meer dan begrijpelijk is dat hij bepaalde namen en figuren binnen de Soedanese rebellenbeweging niet kent aangezien hij niet politiek actief was, gaat hij volledig voorbij aan de determinerende overwegingen in de bestreden beslissing dat (1) uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Yasir Arman een Soedanese politicus is die na de onafhankelijkheid van Zuid Soedan in 2011 de secretaris-generaal werd van de Noordelijke tak van het SPLM, de SPLM-N, die op dit moment actief is de provincies Blauwe Nijl en Zuid Kordofan waar het een gewapende strijd levert tegen de Soedanese autoriteiten en Yasir Arman, die tot de Arabische stam Ja'alin behoort, dus geen enkele link heeft met Darfour of het conflict daar zodat het volledig ongeloofwaardig is dat men verzoeker omwille van zijn Darfoerese afkomst zou opgepakt hebben en zou gevraagd hebben naar zijn banden met Yasir Arman, (2) uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Ahmed Mussa, een voormalige Soedanese rebellenleider, in september 2013 al assistent was van de Soedanese president zodat het compleet ongeloofwaardig is dat men hem dan tijdens een ondervraging in oktober 2013 zou gevraagd hebben of hij deze naam kende en (3) uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Khalil Ibrahim op 23 december 2011 overleed zodat het eveneens ongeloofwaardig is dat men hem dan tijdens een ondervraging in oktober 2013 zou gevraagd hebben of hij deze naam kende. Verzoeker slaagt er met zijn stelling in het verzoekschrift evenmin in een ander licht te werpen op de motieven van de bestreden beslissing waar nog het volgende wordt overwogen: *"Ze zouden u ook gevraagd hebben of u **Abdul Wahid** kende waarop u hen ook gezegd zou hebben dat u hem niet kende. Gevraagd wat de volledige naam is van Abdul Wahid, ontweek u eerst de u gestelde vraag en zei u dat hij in Frankrijk zou zijn om daarna te zeggen dat u zijn volledige naam niet kent (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16).*

*Er werd u dan gevraagd wat ze u precies vroegen en of ze u dan enkel vroegen of u Abdul Wahid kende waarop u zei dat ze u vroegen of u tot "de organisatie van Darfoer" behoort waarop u zei dat u niet tot een dergelijke organisatie behoort (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16-17).*

*Gevraagd wat ze u dan precies over Abdul Wahid vroegen, ontweek u de u gestelde vraag en zei u dat ze u eerst vroegen tot welke stam u behoorde. Toen de vraag u opnieuw gesteld werd, zei u dat ze*

vroegen of u tot (de beweging van) Abdul Wahid behoorde en dat ze u daarna vroegen tot welke stam u behoorde waarop u zei dat u tot de Bargo stam behoort. Er werd u toen gevraagd of ze u die vragen stelden op de vijfde dag van uw vasthouding waarop u dit bevestigde en zei dat iedereen dan aanwezig was. Gevraagd welke vragen ze u dan stelden voorafgaand aan de ondervraging op dag 5, zei u dat u daarvoor gemarteld werd en dat de ondervraging op de vijfde dag plaatsvond. Toen er u dan gevraagd werd of u dan voor de eerste keer ondervraagd werd op de vijfde dag, zei u dat u **ondervraagd werd op dag twaalf**. U zei daarna dat u opgepakt werd op 30 september, op dag 2 en 3 gevraagd werd naar uw naam, stam en adres en dat u op de vijfde dag samengebracht werd met de drie anderen die samen met u opgepakt werd. Toen er u dan gevraagd werd of u 10 dagen vastzat (aangezien u dit al tweemaal eerder verklaard had tijdens uw persoonlijk onderhoud, zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13&15), bevestigde u dit. Gevraagd wat u dan bedoelde met dag twaalf, zei u dat u zich vergist had en ontkende u dat u over dag twaalf gesproken had (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16).

(...)

U verklaarde eveneens dat men u tijdens uw ondervraging zou gevraagd hebben of u de naam Abdul Wahid kent en of u tot de beweging van Abdul Wahid zou behoren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16&17). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Abdul Wahid Al Nur (of Abdul Wahid Mohamed Al Nur) een Soedanese rebellenleider is die actief is binnen de SLM (niet te verwarren met de beweging SPLM), een Darfoerese rebellenbeweging. In 2006 splitste het SLM zich op in twee facties en de factie waar Abdul Wahid Al Nur de leider van is, staat nu gekend als het SLM-Al Nur. Dat men u dan enkel zou gevraagd hebben of u Abdul Wahid kende en of u tot zijn beweging behoorde en u niet eens de volledige naam van Abdul Wahid Al Nur, noch de naam van zijn beweging kende of gehoord zou hebben is ook ongeloofwaardig. Dat u tot op heden deze informatie ook blijkbaar niet opzoekt, hoewel u hiermee gelinkt zou worden in Soedan en hierdoor uw land diende te verlaten, tast de ernst van uw vrees fundamenteel aan."

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voegt hier nog pertinent aan toe: "Tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS verklaarde u dat de andere drie personen waarmee u opgepakt werd, 26-27 jaar waren en dat u ze niet meer terugzag nadat u ze zag op de vijfde dag van uw opsluiting. Gevraagd of deze drie personen ook van Darfoer waren, **zei u dat het geen Darfuri waren maar Nuba** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat "Nuba" een collectieve naam is voor verschillende etnies die in de Nuba bergen wonen in de provincie Zuid Kordofan.

Toen er u gevraagd werd of deze 3 personen, tijdens de gemeenschappelijk ondervraging, ook vragen kregen over Darfoer, zei u dat zij ook gevraagd werden van waar ze afkomstig waren en dat ze zeiden dat ze afkomstig zijn uit de Nuba bergen (Jebel Al Nuba). Gevraagd van welke Nuba stam deze personen waren, zei u dat er 1 Gulfan was, 1 Niemang en 1 **Gimr** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.17).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de Gimr, net zoals de Bargo, een niet-Arabische (of Afrikaanse) etnie is uit Darfoer.

Toen er u dan gevraagd werd of de persoon die Gimr was ook een Darfoeri was dan, bevestigde u dit en zei u dat hij in Khartoem woonde maar uit Darfoer afkomstig was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.18).

**Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen over de personen die, volgens uw verklaringen, samen met u werden opgepakt."** Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift dat hij aanvankelijk inderdaad heeft verklaard dat hij met 3 Nuba werd ondervraagd doch merkt op dat hij zich nadien heeft verbeterd door te stellen dat de Gimr wel degelijk een Darfoeri was, waarmee hij er echter niet in slaagt voormelde gebreken en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen uit te klaren.

Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Vermits aan het asielrelaas en de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, kan hij zich evenmin dienstig beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Waar verzoeker in het verzoekschrift daarnaast wijst op het geweld en de verregaande discriminatie ten aanzien van Darfoeri, benadrukt de Raad dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of reëel risico op het lijden van ernstige schade inhoudt. Om tot de toekenning van internationale bescherming te leiden moeten de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt en waartegen de staat niet wil of niet kan beschermen. Verzoeker toont dit geenszins *in concreto* aan. Hij maakte doorheen zijn verklaringen immers geen gewag van dergelijke zwaarwegende problemen. Hij verklaarde slechts: *“Werd u in Khartoum gediscrimineerd omdat u van een Afrikaanse stam bent, los van uw arrestatie? Ja, ik was niet gewenst in de buurt. Als je op straat loopt, dan gaat iemand op je spugen. Is dat gebeurd met u? Ja. Kunt u nog andere voorbeelden geven van hoe u gediscrimineerd werd? Ze zeiden bijvoorbeeld, scheer je weg aap. Soms als je aan het wandelen bent, dan spuugt iemand op de grond en zegt dat je niets waard bent.”* (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). Dergelijke feiten kunnen echter bezwaarlijk voldoende zwaarwichtig worden geacht op in hoofde van verzoeker gewag te maken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Verzoeker brengt ook in voorliggend verzoekschrift geen concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer naar Soedan persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Hij beperkt zich immers louter tot het verwijzen naar algemene informatie, wat niet kan volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten dat hij ten aanzien van zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan doen gelden. Uit de door verzoeker aangehaalde informatie, waarin gewag wordt gemaakt van een zeker niveau van discriminatie of maatschappelijke intimidatie (*some level of discrimination or societal harassment*), kan immers niet worden afgeleid dat de problemen die Darfoeri in Soedan ondervinden de aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Dit klemmt des te meer daar in het door verzoeker geciteerde rapport van UK Home Office expliciet wordt gesteld dat bronnen niet aangeven dat niet-Arabische Darfoeri in Khartoem op wijd verspreide en systematische wijze worden gevisieerd louter op grond van hun etniciteit. De Raad leest bovendien in de COI Focus *“Soedan. Darfoeri in Khartoum”* van 10 april 2018 dat het Home Office in zijn meest recente rapport van augustus 2017 stelt dat de meeste Darfoeri in Khartoum in arme wijken wonen en dat ze economisch achtergesteld zijn in vergelijking met de rest van de bevolking. Ze hebben te maken met discriminatie op het vlak van openbare diensten, onderwijs en werk, ze kunnen uit hun (illegaal gebouwde) woningen gezet worden, worden gepest door andere Soedanezen en krijgen geen humanitaire hulp. Maar volgens het Home Office kunnen die vormen van discriminatie in 2017 niet meer beschouwd worden als vervolging of ernstige schade (COI Focus *“Soedan. Darfoeri in Khartoum”*, p. 16). De in voormelde COI Focus geraadpleegde bronnen zijn het er niet over eens of de arme Darfoeri in de eerste plaats gediscrimineerd worden wegens hun armoede of wegens hun etnische afkomst, al lijken de meeste contactpersonen “armoede” als doorslaggevende factor te beschouwen. Sommige Darfoeri, die doorgaans in betere wijken wonen, hebben veel minder last van discriminatie en werken als journalist, advocaat, handelaar of politiemann. Er is ook één Darfoeri minister (COI Focus *“Soedan. Darfoeri in Khartoum”*, p. 26). Gelet op het geheel van wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoeker met de loutere verwijzing naar de discriminatie die Darfoeri kunnen ondervinden niet aantoonde om deze reden nood te hebben aan internationale bescherming.

2.5.3. Op basis van de informatie waarop de Raad vermag acht te slaan, kan voorts niet worden besloten dat het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfoer op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2) van de vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande correct overwogen als volgt: *“Wat betreft personen die tot een niet Arabische etnie behoren die afkomstig is uit Darfoer dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus*

*“Soedan: Darfoeri in Khartoem dd. 10 april 2018) blijkt dat, hoewel Darfoeri nauwlettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten, de meeste bronnen ervan overtuigd zijn dat de etnische origine alleen van iemand geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastig gevallen te worden. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie concludeert in haar rapport in 2016 dat ze geen specifieke informatie heeft ontvangen die aantoonst dat Darfoeri enkel en alleen om hun etnische afkomst worden vervolgd.*

*Uit deze informatie blijkt ook dat het mogelijk is dat Darfoeri studenten extra in het oog gehouden worden omdat ze ervan verdacht worden sympathie te hebben voor rebellenbewegingen. Verder benadrukken de meeste bronnen dat politieke activiteiten de belangrijkste reden zijn voor vervolging en niet de etnische afkomst.”* Deze overwegingen vinden steun in het administratief dossier en verzoeker brengt in het verzoekschrift geen informatie bij waaruit het tegendeel blijkt.

Zo uit de informatie vervat in het administratief dossier (landeninformatie stuk 9, nr 12 COI Focus: *“Soedan: Risico bij terugkeer”* van 6 februari 2018) blijkt dat niet-Arabische Darfoeri een groter risicoprofiel hebben bij een terugkeer naar Soedan, dient te worden benadrukt dat het louter behoren tot een bepaalde risicogroep op zich niet kan volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen. De Raad benadrukt te dezen dat een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming noodzakelijk blijft, waarbij de verzoeker om internationale bescherming een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade *in concreto* dient aan te tonen, waar verzoeker evenwel faalt. Hoger werd immers reeds vastgesteld dat aan verzoekers concrete vluchtaanleiding geen geloof kan worden gehecht. Hij maakte bovendien noch tijdens het persoonlijk onderhoud, noch middels voorliggend verzoekschrift aannemelijk dat hij in de negatieve aandacht van de Soedanese autoriteiten zou staan. Hij poneert in het verzoekschrift weliswaar dat hij bij een terugkeer naar Soedan een reëel risico loopt om onderworpen te zullen worden aan foltering, onmenselijke of vernederende behandeling, louter omdat hij een Darfoeri is, doch hij brengt met de loutere verwijzing naar algemene informatie en mensenrechtenrapporten geen concrete, op zijn persoon betrokken feiten aan waaruit kan worden afgeleid dat hij daadwerkelijk bij terugkeer wordt bedreigd of vervolgd of dat wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De Raad kan dan ook niet anders dan vaststellen dat verzoeker er aldus niet in slaagt om de individualisering van zijn vrees aan te tonen. De Raad benadrukt nogmaals dat het louter verwijzen naar mensenrechtenschendingen in Soedan niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker actueel nood zou hebben aan internationale bescherming.

Wat betreft de door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde vrees om bij een terugkeer naar Soedan te worden aangehouden, in detentie te worden geplaatst en te worden gefolterd omdat hij het land illegaal zonder visum verlaten heeft en omdat hij een afgewezen asielzoeker is, merkt de Raad op dat uit de COI Focus: *“Soedan: Risico bij terugkeer”* van 6 februari 2018 blijkt dat er in geval van terugkeer naar Soedan geen risico op vervolging bestaat omwille van het loutere feit asiel te hebben aangevraagd in het buitenland, noch voor vrijwillige, noch voor gedwongen terugkeerders. Er bestaat een standaardprocedure voor elke persoon die als een afgewezen asielzoeker wordt geïdentificeerd: hun documenten worden tijdelijk ingehouden, ze worden opgepakt voor ondervraging en ze kunnen maximaal 24 uur worden vastgehouden. Als de ondervraging niets oplevert, mag de persoon na het onderhoud naar huis. Als het onderzoek vroegere criminele feiten aan het licht brengt of andere laakbare redenen voor het vertrek uit Soedan, wordt de terugkeerder ingeschreven op een zwarte lijst en komt hij daarna vrij, maar mag hij Soedan niet meer verlaten. Als de immigratiediensten zware misdaden ontdekken, arresteren ze de terugkerende persoon. Ook een terugkeer met een *emergency travel document* (EDT) zoals een laissez-passer afgeleverd door een Soedanese ambassade brengt op zich geen risico mee voor de terugkeerder. Personen in het bezit van een EDT worden aan de immigratiedesk in de luchthaven onder meer ondervraagd over hun redenen voor vertrek. Deze ondervraging duurt tussen de tien en vijftien minuten, waarna de persoon mag vertrekken. Dergelijke ondervragingen beperken zich niet tot afgewezen asielzoekers maar gelden voor iedereen die niet in het bezit is van een paspoort. De Soedanese inlichtingendienst NISS, die sterk aanwezig is op de luchthaven en er alle documenten van in- en uitreizende personen nakijkt, treedt pas op na het afronden van de immigratieprocedure. Terugkeerders worden niet systematisch aan verder onderzoek onderworpen. Dit gebeurt alleen als de NISS hen beschouwt als *“a potential person of interest”*, bijvoorbeeld omdat hun naam op een zwarte lijst staat, omdat ze in het verleden contacten hadden met de Soedanese oppositie of omdat ze in het buitenland actief zijn bij oppositiebewegingen. Personen met een EDT worden over het algemeen wel door de NISS meegenomen voor verdere verificatie. Afgewezen asielzoekers worden ondervraagd over de duur van hun buitenlands verblijf, over het feit dat ze niet over een paspoort beschikken en over hun politieke relaties (COI Focus: *“Soedan: Risico bij*

*terugkeer*" p. 16-17). Zowel het EHRM als het Upper Tribunal stellen dat een Soedanees niet louter op basis van gedwongen terugkeer of afwijzing van een asielaanvraag risico loopt (COI Focus: "*Soedan: Risico bij terugkeer*" p. 50). Daarnaast blijkt uit de analyse in voormelde COI Focus dat de '*Passports and Immigration Act*' een straf oplegt van maximaal zes maanden en/of een boete voor inbreuken tegen de wettelijke migratieregulering, zoals een uitreis zonder uitreisvisum en dat een persoon die voorheen Soedan verliet zonder uitreisvisum bij terugkeer de interesse van de Soedanese autoriteiten kan wekken en mogelijks door de NISS zal worden ondervraagd. Uit de mogelijkheid van een strafrechtelijke vervolging omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving kan echter op zich geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende (straf)wetgeving aangaande migratie te handhaven. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vond in de geraadpleegde bronnen overigens geen informatie terug over concrete gevallen waarbij personen die terugkeerden of gerepatriëerd werden naar Soedan en niet in het bezit waren van een uitreisvisum vervolgd werden (p. 18-19).

Wat betreft het risico bij terugkeer, blijkt uit voornoemde COI Focus dat noch het EHRM, noch het Britse Upper Tribunal zich uitspreken voor een algemeen verbod op repatriëring van Soedanese onderdanen. Het Upper Tribunal oordeelde in een zaak van 2016 dat, indien er systematisch sprake zou zijn geweest van problemen voor gedwongen gerepatriëerden, dit zou zijn uitgekomen. Het hof wijst er verder op dat Soedanese vluchtelingen vrijwillig terugkeren in het kader van UNHCR-akkoorden en dat dit geen "*generalised risk*" doet vermoeden. Personen met een politiek profiel of die betrokken zijn bij kritische activiteiten ten aanzien van de Soedanese overheid kunnen volgens het Home Office wel de negatieve interesse van de staat wekken. Of iemand die terugkeert naar Soedan problemen ondervindt hangt van de persoon af en het is waarschijnlijker wanneer men politiek actief is, tot de oppositie behoort. Ook niet Arabische Darfoeri lopen doorgaans grotere risico's. Het Upper Tribunal stelt in 2016 dat niet alle journalisten, niet-Arabieren, Darfoeri of mensen uit Zuid-Kordofan gearresteerd worden, maar dat het wel kenmerken zijn die het risico verhogen, net zoals eerdere opsluitingen of activiteiten bij de oppositie. Niet alle bronnen schatten het risico voor niet-Arabische Darfoeri op dezelfde manier in. Waar zowel het Britse Upper Tribunal als het EHRM zich in 2015 hebben uitgesproken tegen de repatriëring van niet-Arabische Darfoeri en hierbij verwezen naar een rapport van UNHCR van 28 november 2008 dat stelt dat Darfoeri in Khartoem een hoog risico lopen op arbitraire arrestaties en dat Darfoeri die naar het buitenland reizen door de veiligheidsdiensten met wantrouwen worden bekeken, de Britse Soedan-onderzoeker Verney meent dat arrestaties en detenties van niet-Arabische Darfoeri gebeuren omwille van racistische motieven en Waging Peace in een document van 2017 benadrukt dat niet-Arabische Darfoeri een risico blijven lopen in Soedan, stellen andere bronnen dat het etnische profiel op zich onvoldoende risico inhoudt bij terugkeer en bepleiten zij een meer geïndividualiseerde aanpak waarbij ook het politieke profiel in rekening wordt gebracht. Zo gaven verschillende gesprekspartners (IOM, UNHCR, westerse ambassades, een Soedanese ngo) begin 2016 aan de Brits-Deense onderzoekscommissie te kennen dat de etnische afkomst van een terugkeerder geen invloed had op de ontvangst op de luchthaven van Khartoum. De Britse ambassade in Khartoum zegt in 2016 dat haar contacten met Darfoeri uit de civiele gemeenschap en de politiek, met VN-agentschappen en met andere ambassades niet wijzen op etnische vervolging van niet-Arabische Darfoeri die buiten Darfoer wonen. Ook het African Centre for Justice and Peace Studies (ACJPS) zegt geen bewijs te hebben dat personen enkel omwille van hun etnische afkomst geïsoleerd worden. Een Soedanese professor in mensenrechtenwetgeving ziet eerder risico's voor personen die een bepaalde etnische origine combineren met politieke activiteit, bijvoorbeeld een Darfoeri verdacht van betrokkenheid bij een rebellengroep. Verschillende bronnen bevestigen dat Darfoeri met "politieke profielen" een groot risico op arrestatie, detentie en foltering lopen (COI Focus: "*Soedan: Risico bij terugkeer*" p. 22-29). Verzoeker toont echter geen politiek profiel aan en maakt evenmin aannemelijk dat hem een dergelijk profiel wordt toegedicht door de Soedanese autoriteiten.

Mensenrechtenorganisaties en media documenteerden verschillende gevallen waarbij gerepatriëerde Soedanezen problemen ondervonden met de autoriteiten. Amnesty International interviewde een aantal door Jordanië gerepatriëerde Soedanezen, voornamelijk Darfoeri, die na terugkeer etnisch werden geprofileerd en aan een harde vernederende behandeling werden onderworpen. Andere bronnen vermelden de arrestatie, detentie, mishandeling en foltering, en zelfs de moord van Soedanezen die uit Israël terugkeerden, en onderstrepen het bijzondere risico dat terugkeerders uit Israël lopen. Ook een aantal getuigenissen van Soedanezen die door Europese landen werden gerepatriëerd, zoals Italië, Frankrijk of het Verenigd Koninkrijk, maken gewag van arrestatie, detentie, mishandeling en in enkele gevallen foltering. Waging Peace beschrijft de mishandeling van een aantal door het Verenigd Koninkrijk gerepatriëerde personen en benadrukt dat niet enkel Darfoeri maar ook leden van andere etnische

gemeenschappen een risico lopen. Het Britse Home Office onderstreept dan weer dat de meeste getuigen uit conflictgebieden komen of politieke activiteiten ontplooiden (COI Focus: *“Soedan: Risico bij terugkeer”* p. 51).

Uit voormelde informatie en de informatie aangehaald in het verzoekschrift blijkt inderdaad dat Soedanezen uit conflictgebieden zoals de regio Darfoer en de deelstaten Zuid-Kordofan en Blauwe Nijl een ernstig risico op mensenrechtenschendingen lopen in geval van terugkeer naar Soedan (COI Focus: *“Soedan: Risico bij terugkeer”* p. 27). Zoals reeds correct wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, is verzoeker echter niet afkomstig uit een conflictgebied aangezien hij blijkens zijn verklaringen sinds 2007 in Khartoum woonde.

Wat betreft verzoekers stelling in het verzoekschrift dat hij werd geïdentificeerd door de Soedanese delegatie, kan de Raad slechts vaststellen dat deze bewering geen enkele steun vindt in het administratief dossier.

2.5.4. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoeker er niet in slaagt in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

2.6. Uit niets blijkt bovendien dat er in Khartoem, Soedan actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Verzoeker maakt op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.8. In zoverre verzoeker de artikelen 2 en 3 EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.10. Waar verzoeker vraagt om, in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te

moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS, kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS